

Sverre Haagenen
Gamle Madserud Allé 6
Oslo

A LA CARTE forts. fra 1. omsl.s.

tige impulser til å aktivisere interessen. Andre kretser bør notere seg opplegget. Bjørn Larsen står selvfølgelig til disposisjon med råd og erfaring for opplegget av slike kurser.

På de senere Bridgeting har spørsmålet om landskamper med sterke nasjoner vært drøftet. Nå ser det heldigvis ut til at det blir fart i sakene. Forbundsstyret har nemlig bestemt seg til ikke å stille lag i neste års bridgeolympiade, som blir arrangert i Torino i månedsskiftet april/mai 1960. Da neste års Europamesterskap faller bort som følge av olympiaden, sparer altså Forbundet alle utgiftene til internasjonal deltagelse. Istedet vil Forbundet innlede forhandlinger med sterke motstandere med sikte på å arrangere landskamper i 1960. Hvis England f. eks. blir vår motstander har vi jo direkte forbindelse Newcastle/Bergen. Tenk hvilken interesse en serie kamper — hvis sam-

lar kontrakten gå i ruter, hjerter eller grand, avhenger av hans kort. Men De har i hvert fall gitt ham verdifulle opplysninger.

Hva nå hvis motparten blander seg inn over 4 grand?

Da har svarene følgende betydning:

- A Dobbling er straffedobbling. 4 grandmelderen skal ha vektige grunner for å ta den ut.
- B Redobbling forteller om maksimal styrke, men gir ellers ingen nærmere opplysninger om antall Ess e.l.
- C Pass er aldri noe positivt svar, men overlater avgjørelsen til 4 grandmelderen.
- D Alle andre meldinger avgis som om dobling ikke hadde vært avgitt.

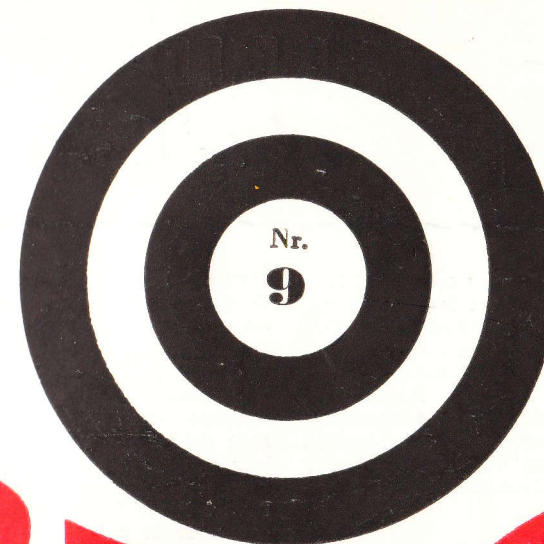
lede resultat talte — ville bli, hva enten Forbundet valgte f. eks. Bergen — Alesund — Trondheim (Trønderserien i 4-kantturneringen i friskt minne), eller Bergen — Stavanger — Skien. Med avslutning i Oslo. Fra diskusjoner med engelske bridgeledere vet vi positivt at englenderne kan ha interesse av tilsvarende kamper f. eks. med utgangspunkt i Newcastle og avslutning i London. Det er nemlig i England mange gode «provinsspillere» som «banker på» når det gjelder internasjonal representasjon. Derfor ligger forholdene vel til rette for en slags «bridgeuke» med 3—4 kamper i begge land. Vi tror tiltaket vil bli mektig populært fordi det gir impulser langt ut over det vanlige til langt flere spillere enn det som deltagelse i et EM gjør mulig. For ikke å snakke om hjemmepublikummet rundt om i arrangørbyene. Vår uforbeholdne anerkjennelse av Forbundsstyrets tiltak. Måtte det føre frem!

Vi minner om at anmeldelsesfristen til Parmesterskapet utløper den 1. desember. Som et apropos om interessen kan meddeles at samtlige klubber i Vest-Finnmark allerede har meldt seg — ja ikke alene meldt seg: De har spilt kvalifikasjonskampene ferdig allerede. Det gjorde de ved å legge arrangementet til det mest sentrale og hensiktsmessige sted, som heter Skaidi. Litt måtte de kanskje reise, tror de. Ja her er noen av distansene: Kautokeino reiste 472 km, Karasjok 330, Alta 190, Elvebakken 180, Hammerfest 120 + ferge, Honningsvåg 60 km + 6 timer med båt osv. Det er litt å tenke på for oss sørover som ofte jamrer over langt kortere reiser. At interessen nordpå er så stor, medfører at Vest-Finnmark får 2 plasser i finalen og det er dem vel undt.

Hvorfor tror De Vest-finnmarkingene var så tidlig ute med sin kvalifisering. Grunnen er ganske enkel. Hadde de ventet stort lengre ville sneen blokkert alle veier og da hadde det ikke vært mulig å arrangere noe før i mai.

Pris kr. 1.75

BRIDGE

John Bie: 4-kantturneringen Bergen—Oslo—Stavanger—Trondheim.

Svend Carstensten: Kontrastenes og kontraktens ø.

William B. Herseth: Dameklassen i EM
Revolusjonerende nyheter på slemfronten.

Terence Reese: Inviterer De fra Ess?

Andreas Schrøder-Nielsen: Norske spill fra EM.
Månedens meldeprøve — Problemklubben
A la carte.

W B H.

„BRIDGE“

A la Carte

Når vi nå prater om gode spill forsvarer det følgende i høy grad sin plass i denne lille bridgecocktail. Det stammer fra en av sommerens «internasjonale» matcher — nærmere bestemt fra det besøket Akademisk Bridgeklubb hadde av et 4-mannslag fra Oxford University. Og mannen som spillet hjem var Ferenc Juszt, Akademisk Bridgeklubbs kjente førstelagsspiller:

♠ Kn 8 3 2
♥ E 10 9
♦ 10 3 2
♣ K 9 4

♠ 7 6
♥ K 8 3 2
♦ K D Kn 7
3
♣ 10 6

N	
V	Ø
	S

♠ K 5 4
♥ Kn 7 5
♦ 9 6
♣ D Kn 7 5
3

♠ E D 10 9
♥ D 6 4
♦ E 5 4
♣ E 8 2

Juszt åpnet som Syd med 1 spar. Nord høynet til 2 spar, Juszt fortsatte med 2 grand og Nord sa 4 spar. Med sin jevne fordeling bør Nord si 3 grand fremfor 4 spar. Med lasjering i ruter, dobbeltfinesse i hjerter og ♠ Konge i saks er 3 grand ikke vanskelig å vinne.

Men det er nesten godt at Nord sa 4 spar, for nå fikk virkelig Juszt anledning til å vise sin klasse:

♦ K kom ut, Juszt lasjerte, men stakk neste ruterspill. Så fulgte kløver til Kongen og ♠ D. Øst dekket med Kongen og Syd trumfet ut. Juszt la spillet an på delvis eliminasjon. Han tok ♣ E og satte Vest inn på ruter. Vest som nå bare har hjer-

ter og ruter tilbake, må gi favor. Han fortsatte med liten hjerter, tieren fra bordet og Øst brukte i k k e knekten. Gjør han det vinnes spillet enkelt ved å sakse Vests ♥ K. Nord var altså inne — og hva tror De fortsettelsen ble? Jo, liten kløver som satte Øst inn; Og da Øst bare har hjerter og kløver er det denne gangen hans tur til å måtte gi favor. Innspill av begge motspillere etter tur er en sjelden variant. Godt spilt.

La oss for å fullføre analysen se hva som ville skjedd hvis Vest når han var inne, hadde spilt ruter til dobbeltrenons. Da stjeler spilleren på bordet og kaster selv sin kløvertaper. Så fortsetter han med ♥ 10, som han lar løpe, og spillet står.

— ♦ —

Det var morsomt å konstatere den interesse og det store utbytte som de 18 deltagerne, der var med på Oslo Bridgekrets' instruksjonskurs for klubbturneringsledere, hadde av kurset. Kurset var ikke lagt opp med sikte på å føre frem til Forbunds-turneringslederprøve, men tok i all enkelthet peiling på klubbens egne turneringsledere. Det betød at stor vekt ble lagt på nye turneringsformer som kan skape veariasjon i klubbene — altså forholdsvis enkle ting som sitter midt i blinken for alminnelige spillere og klubbmedlemmer. Det var derfor interessant å legge merke til den store interesse som bedriftsbridgens folk viste for kurset. Lederne for flere av de større bedrifter som år etter år stiller opp i bedriftsmesterskapet, fikk her de rik-

Forts. 4. omsl.s.

Nr. 9 — 1959

BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Alesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

John Bie:

4 - KANT

TURNERINGEN

Oslo - Trondheim - Bergen - Rogaland

Etter 3 år var stillingen:

Rogaland	12 poeng
Oslo	9 »
Trondheim	8 »
Bergen	7 »

Fjerde og siste runde ble da spilt i Stavanger 10.—11. oktober, og de forskjellige kretser stilte opp med disse lagene:

Oslo: Riise—Engebretsen, Christian-
sen—Leif Nielsen

Trondheim: Øien—Wik, Worsøe—
Jensen

Bergen: Bolseth—Steen, Pedersen—
Andersen

Rogaland:

Mot Oslo: Roth—Mathiesen, Hoie—
Strøm

Mot Trondheim: Mjåland—Sivertsen,
Thorsen—Aurenæs

Mot Bergen: Anna Strøm—Stavnem,
Finnvold—Wathne.

I 1. runde skulle Oslo og Rogaland ha sitt oppgjør, og man regnet med at denne kampen var spesielt avgjørende for sluttresultatet. Hvis Rogaland klarte å ta skalpen på Oslo, skulle da all spenning om førsteprisen være utløst, (så å si da). Den eneste kretsen ville da være Trond-

heim som ville ha en mikroskopisk sjanse til topplassering. Trondheim måtte da vinne alle sine kamper, og Rogaland tape resten. Utenkelig!

Men med Oslo-seier over Rogaland ville alle kretser ha sjansen til tronen fortsatt.

Det var selvfølgelig denne kampen som samlet størst interesse, og halvtidsresultatet ga ikke utslag i det hele tatt. 25—25 er noe man kaller temmelig jevnspilt. Halvkamp Trondheim—Bergen viste og at det ville bli harde løp, 30—25 i Trondheims favør.

Vel, Rogaland slo Oslo, også var det ingen som ville tapt et veddemål imot at pokalen skulle gå til Rogaland, oddsen måtte i tilfelle være meget høye.

Men la oss nå ta resultatet for alle 3 runder:

1. runde: Rogaland—Oslo 69—53
Trondheim—Bergen 56—37
2. runde: Trondheim—Rogaland 46—32
Oslo—Bergen 55—33
3. runde: Bergen—Rogaland 44—38
Trondheim—Oslo 60—33

For at ikke leserne skal ha for mye hodebry med resultatene, skal vi kort si det som skjedde. Trondheim vant virkelig alle sine kamper, og Rogaland fikk stryk i de to siste. Dermed ble sluttresultatet for 4 år sammenlagt at Trondheim og Rogaland fikk 14 poeng hver, Oslo 11 og Bergen 9.

Matchpoengene ble nå avgjørende. Rogalands pluss- og minuspoeng var henholdsvis 560—509, og de samme tall for Trondheim 501—465. Averagesallet blir da for Rogaland 1100 og for Trondheim 1077.

Rogaland klarte seg altså allikevel, men det var såvidt at båten bar.

Trondheimslaget fikk jo en fulltreffer av rang med 3 solide seire. Den minst solide var mot Rogaland. Men her lå Trondheim under 13 poeng etter halvkamp, for så i 2. halvdel å slå Rogaland knock-out med 33—6! Ennå mer imponerende er Trondheims innsats all den tid de startet med 0 poeng det første året i Bergen.

Av de øvrige spillere hadde vi hørt store ord om Engebretsen—Riise,

Oslo, i den senere tid. Men i denne turnering virket de noe usikre og var vel ute av form. Christiansen—Nielsen spilte trolig stort sett som ventet, kanskje i underkant.

Bergens-spillerne viste mange pene takter, men mangler den rette «SI-SU».

Av Rogalandsfolket laget Høie—Strøm, Roth—Mathiesen en utmerket kamp mot Oslo. De to andre lagene hadde hver sin gode halvmatch.

Men bevars for noen hyggelige spillere de var alle sammen. Takk for besøket, og velkommen igjen!

Det var de store spills turnering i ordets rette forstand. Hadde ikke utøverne selv gitt kortene, ville de trodd det var jukset med kortfordelingen. Et regnskapsskjema viste f. eks. 4 delkontrakter, resten var utganger og momper. Momp i to spill etter hverandre var ikke noe særsyn. Flere momper, både lille- og storebror, gikk likt på begge bord; men sannelig var det mange med forskjellig resultat!!

Og her kommer en pen samling, (i tilfeldig orden):

Oslo—Rogaland:

- ♠ 6 3 2
- ♥ K Kn 10 6 5 3
- ♦ —
- ♣ Kn 10 7 2

♠ E D 10
♥ —
♦ E Kn 8 7 5
♣ K 6 5 4 3

N
V Ø
S

♠ 5
♥ E D 4
♦ K D 10 4
3 2
♣ E D 9

- ♠ K Kn 9 8 7 4
- ♥ 9 8 7 2
- ♦ 9 6
- ♣ 8

Syd: Ingen.

Bord 1. N-S Oslo (Engebretsen—Riise)

Ø-V Rog. (Roth—Mathiesen).

Syd	Vest	Nord	Øst
—	1 ♦	2 ♥	3 ♣
3 ♥	3 ♠	4 ♥	4 gr.
—	7 ♣	—	7 ♦
—	—	7 ♥	7 gr.

Det er ingen som kan bebreide Syd i at han spilte ut hjerter, og da var det bare sparfinessen som skulle tas, og den holdt! 13 stikk.

Det hadde vært noe av et spill med noe annet enn hjerter ut, og som ikke gir favor til spilleren. La oss si at Syd starter med ruter. Kan du nå klare 13 stikk med åpne kort?

Øst tar for Ess og Dame i kløver og oppdager kløverfordelingen. Nå må sparfinessen gå bra, og på spar Ess kaster Øst hjerter 4. Når så Øst spiller ruter til bunns skal Nord ha 3 kort igjen, og han er da skviset sønder og sammen.

På det andre bordet spilte Christiansen—Nielsen 6 ruter med 13 stikk.

Trondheim—Oslo:

- ♠ Kn 9 5 3
- ♥ 8 3
- ♦ K 10 8 6 3
- ♣ 9 8

- ♠ E D 17 2
- ♥ 10 7
- ♦ E 7 5 2
- ♣ Kn 7 3

N
V Ø
S

- ♥ K 6
- ♠ E K D
- Kn 5
- ♦ Kn
- ♣ E K D 10 5

- ♠ 10 8 4
- ♥ 9 6 4 2
- ♦ D 9 4
- ♣ 6 4 2

Syd. Alle.

Kort og godt: Trondheim (Øien—Wik) 7 grand.
Oslo (Riise—Engebretsen) 6 kløver.

Bergen—Rogaland:

- ♠ 10 9 5
- ♥ D 9 7 5
- ♦ 10
- ♣ K Kn 9 4 3

- ♠ E D 2
- ♥ E K 10
- ♦ E 9 8 4
3 2
- ♣ 5

N
V Ø
S

- ♠ K Kn 7
6 3
- ♥ 8
- ♦ K Kn 7
- ♣ E D 7 2

- ♠ 8 4
- ♥ Kn 6 4 3 2
- ♦ D 6 5
- ♣ 10 8 6

Øst. N-S.

På det ene bordet kom Bergen (Andersen—Pedersen) i 7 ruter. Trumfen ble toppet, 1 bet.

På det andre bordet ble kontrakten 7 spar (Finnvold—Wathne).

Trumf kom ut og motpartens sådanne ble rensket ut i 3 omganger. Så liten ruter til Kongen fulgt av finnessen i samme farge opp til Vest!!

Stor jubel i Stavanger-leiren!

Oslo—Rogaland:

- ♠ Kn 6 3 2
- ♥ K 8 5
- ♦ 8 3
- ♣ K 8 7 2

- ♠ E D 10
9 5
- ♥ D 7 2
- ♦ —
- ♣ Kn 10 9
6 3

N
V Ø
S

- ♠ —
- ♥ E 10 9 3
- ♦ E K D
- Kn 10 9
7 6
- ♣ E

- ♠ K 8 7 4
- ♥ Kn 6 4
- ♦ 5 4 2
- ♣ D 5 4

Syd. Alle.

Hos Roth—Mathiesen (Øst—Vest) åpnet Vest med 1 spar, og da var ikke Øst å stagge før han var i 7 ruter.

Trumf ut, og på en mengde rutere fra Øst var Riise—Engebretsen ikke så elskverdige å kaste fra seg hverken Kongen eller Knekten i hjerter, 1 bet.

På det andre bordet meldte Christiansen—Nielsen 6 ruter. Her kom også trumf ut, og Øst fortsatte også her med 6—7 stykker av samme slaget. Men Nord—Syd (Høie—Strøm) kastet ikke av en eneste hjerter.

Øst slo så hjerter. Ess og hjerter 10, men Syd dekket ikke med Knekten! — — ? — — ? ? Øst la på Damen hos Vest og det ble uavgjort spill.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦

Husk at anmeldelsesfristen for par-mesterskapet utløper 1. des. og at etteranmeldelser ikke kan mottas.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦

Oslo—Trondheim:

♠ D 3		♠ 8 6 4									
♥ Kn 8 5 4 2		♥ 10 7									
♦ K		♦ 10 8 5									
♣ 8 7 5 4 3		♣ E D Kn 9 2									
♠ E K 10	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ Kn 9 7 5 2
		N									
V		Ø									
		S									
♥ 6		♥ E K D 9 2									
♦ E D Kn 9 6 4 3	♦ 7 2										
♣ K 10	♣ 6										

Syd. Ingen.

Oien—Wik, Trondheim, var heldige i dette spillet:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	D	1 ♠	2 ♣
3 ♠	5 ♦	5 ♥	6 ♦

Spar Dame ut, kløver 10 til Damen og så trumfinessen. Nord kom inn på Kongen og fortsatte med spar 3.

På det andre bordet spilte Syd 5 hjerter doublet, 2 bet.

Et veddemål:

I en liten festlig stund på lørdagen ble det inngått et veddemål mellom T. Jensen, Trondheim og A. Thorsen, Rogaland. Førstnevnte skulle klare å få en skvis i stand mot sistnevnte 2. halvdel av kampen Trondheim—Rogaland, som spiltes søndag formiddag, og beløpet ble satt til kr. 1,— Den uskyldige unge Thorsen visste nok ikke at han var falden blant røvere, for i dag er han en krone fattigere.

♠ K D Kn 8 5		♠ 4									
♥ 6 2		♥ Kn 10									
♦ 7 6 3		♦ E D 2									
♣ 7 5 3		♣ E K D Kn 10 9 2									
♠ 10 9 7	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ E 6 3 2
		N									
V		Ø									
		S									
♥ E K 9 4		♥ D 8 7 5									
♦ 3	♦ K Kn 10 9										
♣ 8 5 4	♣ 6										

Kontrakt: 6 kløver hos Øst. De opptredende i veddemålet: T. Jensen, Øst—A. Thorsen, Syd.

Spar Ess og liten kom ut fra Syd, den siste stakk Jensen med stille fryd, så hjerter 10, som Øst lot gå, skal kronen vinnes må finessen stå. Nå fulgte det trumf, 6 stykker ialt, og Syd satt og vred seg, er blitt meg fortalt.

T. Jensen forsto det, begynte å flire, Syds kort er nå redusert til fire. Tre hjerter beholdt han, ruter Konge alene,

og nå kom slutten, et av de pene. Ess og Konge i hjerter ble tatt, men små kom på, den Dama ei tatt. En liten ruter til Esset hos Tore, da var det stille, så stille rundt borde'.

Kongen fallt fra sin vaklende trone, og Jensen vant fortjent sin krone.

Av andre ting jeg kommer på i farten kan nevnes: Christiansen—Nielsen 7 grand på det ene bord, og Worsøe—Jensen 7 ruter på det andre bordet, begge med 13 stikk.

Bolseth—Steen og Finnvoild—Wathne i kampen Bergen—Rogaland begge 7 spar. Kløver Dame satt riktig og begge vant 13 stikk. I spillet rett etter meldte Anna Strøm—Stavnem og Pedersen—Andersen begge 6 kløver og 12 stikk på begge bord.

Tilslutt et spill uten momp i kampen Oslo—Rogaland, og som kanskje var turneringens morsomste:

♠ E D Kn 10 6 3		♠ K 8 5 2									
♥ 7		♥ 8 3									
♦ 3		♦ E 10 7 4									
♣ D 10 9 8 2		♣ E K 5									
♠ 7 4	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ 9
		N									
V		Ø									
		S									
♥ 10 9 6 2		♥ E K D Kn 5 4									
♦ K 9 8 5	♦ D Kn 6 2										
♣ 7 6 3	♣ Kn 4										

Øst. Alle.

På det ene bordet spilte Oslo 4 spar hos Nord, og med 2 kløver, — 1 ruter, — og 1 trumfstikk ble det en bet.

Men der det ikke er 4 spar pleier Roth—Mathiesen å komme i 3 grand, og det ble også kontrakten på det andre bordet.

Christiansen på Østs plass hadde åpnet med 1 ruter, og Vest spilte ut liten ruter. Øst stakk med Esset, returnerte liten i samme farge, Syd Damen og Vest Kongen. En tredje ruter gikk så til Syds Knekt.

Nå begynte Syd å bære på hjerter, og Christiansen så faren ved et innspill i sluttspillet. Han kastet seg derfor tidlig i spillet ned til spar Konge alene som den eneste sjanse.

Men Roth er ikke den som ikke tar for Essene. Når sparen ble spilt gikk han opp med Esset hos Nord. Kongen falt til stor moro både for alle spillerne og tilskuere.

Men det kunne blitt bet med helt prikkfritt motspill. Hvis Vest ikke stikker den andre ruter i stikk nr. 2, vil Øst ha 5 kort igjen når all hjerteren er tatt. Hans kort skal da være kløver Ess Konge, spar Konge liten ruter og ruter 7. Og da nytter hverken innspill eller noe annet.

Rogaland Bridgekrets holdt jubileumsfest lørdag kveld. Og etter hva vi hørte både fra innenbys og uten-

bys deltakere var festen meget vellykket under oppmannen i R.B.K. G. Pedersens ledelse. Det var blomster og gaver fra kretser og klubber til jubilaranten ledsaget av morsomme taler, som fikk latteren å runge i salen rett som det var.

Ut på kvelden opptråtte Steen fra Bergen som den førte kabaret-sanger, og med god assistanse av Chr. Mathiesen, som prøvde å følge med i teksten, som han ikke kunne. Morsomt? Kan ikke beskrives, det måtte sees!

På jubileumsfesten ble Rogaland Bridgekrets hederstegn i gull for første gang utdelt til medlemmer av kretsen, som enten har gjort seg bemerket ved det grønne bord, eller har gjort en bemerkelsesverdig innsats innen administrasjonen.

Disse fikk hederstegnet (i alfabetisk rekkefølge):

- John Bie
- Bjørn Bjørnsen
- Erik Høie
- Jens J. Jensen
- Otto Jensen
- Christian Mathiesen
- Jan Roth
- Andreas Simonsen
- Kornelius Sirevaag
- Louis Strøm
- Frithjof Sverre

Helge Vinje:

DET NORSKE
FORDELINGSSIGNALET
nøkkelen til godt motspill

Boken koster 10,— kroner.

Den fåes kjøpt hos bokhandlerne eller kan bestilles direkte fra forlaget

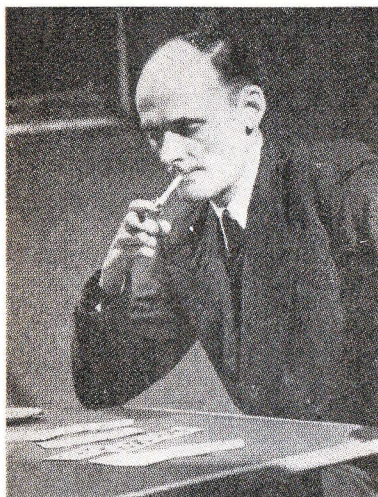
AASM. ENGENS FORLAG A.S
Universitetsgt. 7, Oslo

Ekspertenes dom:

Alle som vil følge med i konkurransen i dag og perfektionere sin teknikk bør anskaffe seg den . . . Den største tekniske nyskaping i norsk bridge på mange år . . . Etter å ha lest denne boken må vi si at vi virkelig lengter etter å forsøke oss med fordelingssignalet i praksis . . . Boken er intet mindre enn sensasjonell . . . Låt meg med en gang sega att Vinjes teorier, som stammer från Akademisk Bridgeklubb i Oslo, väckt mycket stort intresse. Det verkar faktisk som fördelingssignalen kan förbättra försvaret - den svåraste sektionen i kontraktbridge-åtskilligt . . . Vil De förbedre Deres motspill, saa köb to av Vinjes böger förer Deres makker den ene, läs godt i den en ugestid og begynd derefter at bruge fordelingssignalet i praksis . . . Forfatteren har all ære av sitt verk, lettlest, oversiktligt og grei som den er.

Terence Reese:

Innviterer De fra ESS?

MED ENERETT FOR NORGE

er «BRIDGE» istand til å bringe sine lesere den avjort beste serie som hittil er skrevet om praktisk bridge.

Det er store ord, og vi ville aldri ha våget å skrive noe slikt hvis det ikke var selveste Terence Reese, som med denne serien rykker inn i våre spalter som fast medarbeider. Enhver presentasjon av Reese er ganske overflødig.

De som har lest Terence Reese's bøker om spillet i bridge, vet hva de har å glede seg til. Den øvrige del av lesekreten vil allerede etter den første artikkelen være klar over at denne artikkelserien kommer til å gi impulser langt ut over det vanlige. For gode spillere, som ønsker å øke sin spillestyrke, vil denne serien være et funn. Derfor har vi tillatt oss å låne overskriften fra Chas. Goren og kaller serien: Bedre bridge for bedre spillere — for det er nettopp hva den er.

Red.

I en av lagturneringene hvor man må skifte makker, spilte jeg nylig noen få spill med en ung spiller av den moderne, vitenskapelige typen.

— «Jasså», sa han medlidende: «Gamle meldags Acol. Ikke Stayman. Kongen fra Ess, Konge». Og så tilføyet han som om det skulle være en høflighet: «Innviterer De fra Ess?»

Det var jo et ganske sinnsvakt spørsmål. At det å pryle sin kone kan være på sin plass når situasjonen krever det, er jo slett ikke det samme som å anbefale fremgangsmåten som dagligdags fornøyelse.

Men — hans spørsmål ga meg en impuls til å tenke:

Hva er det som er felles for de hender hvor invitasjon fra esset synes å være det beste åpningstrekk?

Kan hende finner vi lettest svaret ved å studere noen eksempler. La oss anta at Vest som har utspillet sitter med følgende kort:

♠ 10 7 4
♥ E 5 3
♦ Kn 8 7 2
♣ 9 6 5

Syd spiller 4 spar etter at Nord har åpnet med 1 kløver. Her er det to grunner til at invitasjonen fra esset kan være vellykket:

For det første kan det hende at hvis ikke hjerter kommer ut så vil

Syd etablere sine farger og aldri få noe valg hvis blindemann har K Kn. I og med at Vest ikke har noen sideinnekost, må han i tilfelle spille liten fra esset i første stikk for å gi spilleren valg.

For det annet kan det hende at Syd selv vil måtte spille hjerter, men da kan spillets utvikling ha gitt ham de nødvendige opplysninger til å spille riktig. Øst kan f. eks. ha vist så mange høye kort at plasseringen av esset er klar.

Dette eksempel viser altså to ting: Invitasjon fra et ess kan være riktig hvor det er nødvendig å angripe den spesielle fargen, i særdeleshet når utspilleren ikke har noen annen innkomst — når det altså er hans eneste anledning til å spille ut — Da er det dobbelt grunn til å gjøre det.

Mot en slem.

Et annet tilfelle hvor invitasjon fra ess kan være aktuell er utspill mot en slem, (spesielt) når det er på det rene at forsvaret må ta to stikk i en bestemt farge.

Vest har:

♠ 7 5 3
♥ D 6
♦ D 6 4
♣ E 8 5 3 2

og meldingene er gått:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♥
3 ♠	4 gr. (Blackwood)
5 ♥	6 ♠

Her er det ganske klart at hvis motspillerne skal kunne ta to stikk så må det bli i kløver. (Vests uheldige sits i hjerter gjør det usannsynlig at det vil være noen mulighet for å etablere et ruterstikk i tide.) Hvis Vest spiller kløver, kan Vest like godt prøve en liten. Blindemann kan ha K Kn eller blindemann kan ha Kongen og spilleren Knekten annen.

Her er en hånd hvor invitasjon fra esset burde være skjedd:

Nord gir. Alle i sonen:

♠ 8	♥ E 10 7 6 3	♦ Kn 8 5	♣ Kn 6 4
♠ E Kn 3	♥ K 5 4	♦ E K 6	♣ E 10 7 2

N
V
S

♠ 5 2
♥ D 9
♦ D 10 9 7 4
♣ K 9 8 3

♠ K D 10 9 7 6 4	♥ Kn 8
♦ 3 2	♣ D 5

Meldingene var gått:

Nord	Syd
1 ♣	1 ♠
3 gr	5 ♠
6 ♠	

Da spillet forekom åpnet Vest med ♥ E og fortsatte med hjerter. Nå var det jo ikke vanskelig for Syd å vinne spillet gjennom å etablere et Vienna Coup sammen med dobbeltskvis. Etter å ha stukket med ♥ K trakk han ♣ E og så kom alle trumfene. Dermed ble sluttposisjonen:

♠ —	♥ 5	♦ E K 6	♣ —
♠ —	♥ 10	♦ Kn 8 5	♣ —

N
V
S

♠ —
♥ —
♦ D 10 9
♣ K

♠ 6	♥ —
♦ 3 2	♣ D

På den siste sparen må Vest kaste ruter, Nord legger ♥ 5 og Øst må holde ♣ K. Dermed står ruterne.

Utspillet av ♥ E var katastrofalt, fordi det skapte betingelsene for skvis. De fleste spillere vil tro at det er farlig å underspile esset når fargen er så lang. Men det er en illusjon. For hvis Kongen eller K D sitter til venstre og spilleren har en singleton, så vil stikket sannsynligvis komme tilbake igjen. Slik kortene sitter vil et hvert annet utspill enn

mene ikke forsto engelsk hadde de ikke hatt noen mulighet for å konstatere feilen. Derfor var det altså enighet om faktum — at den offisielle deklarasjon var uriktig og da de italienske damene hadde sitt eget private meldeskjema, sikret jeg meg begge skjemaene og oversendte saken uten avgjørelse til Tournament Committee med følgende konklusjon: «There was no dispute about the facts».

Den offisielle deklarasjon, oversatt og innsendt til EBL av det italienske forbundet sa klart og tydelig: «Apningsmeldingene 1 spar, 1 hjertes og 1 ruter er ekte farger på minst 4 kort. På mitt direkte spørsmål erklærte italienerinnene (jeg siterer rapporten til EBL): «The italian ladies stated that opening bids on 3-cuards suits were a normal part of their system».

Jeg skal hilse og si at turneringslederen og de få informerte assistenter som kjente hele saken var meget spente på hvilken prinsippavgjørelse Tournament Committee ville ta. Avgjørelsen ville jo danne presedens for fremtidige deklarasjoner.

Lite visste jeg at dette skulle danne opptakten til den reneste Opera Comique:

Tournament Committee traff følgende avgjørelse:

Kampen dømmes uavgjort. Italia får en symbolsk straff på 1 poeng i totalsammendraget.

Begge damelagene nektet å godta avgjørelsen. Begge forlangte omkamp. Vi skal slå italienerinnene, fnyste de franske. Vi skal vinne neste kamp over dem, freste italienerinnene. Slik var stemningen i begge leire!

Og de snille onklene i appellkomitéen satte seg til forhandlingsbordet. Forhandling er nemlig et mere dekkende uttrykk enn domsavsigelse. De traff følgende avgjørelse:

Kampen spilles om. Italia beholder sin symbolske straff på 1 poeng.

Ny protest — denne gangen bare fra italienerinnene. De var rasende. Ikke hadde de gjort noe galt. At deres forbund hadde foretatt en feiloversettelse var de slett ikke ansvar-

lige for! Ikke kunne de selv kontrollere feilen på grunn av manglende engelske kunnskaper. De ville ha seg frabedt å bli stemplet for fusk eller fanteri med 1 symbolsk straffepoeng. Altså ny flammende protest!

Dette resulterte i at appellkomitéen satte seg til doms over sin egen avgjørelse. Hva sier ikke Wessel i sin udødelige «Smeden og bakeren», om dommeren:

«Han bladet i sin bok omhyggelig, men finner intet der for sig hvormed forbuden er for smed at rette baker».

Appellkomitéen kom tydeligvis til det resultat at det måtte være noe galt med sin første avgjørelse, for de forandret den og nå lød dommen:

Omkamp. Ingen straffepoeng til Italia.

Før vi går videre i den komiske operaen er det grunn til å spørre: Betyr dette at gale deklarasjoner i prinsippet er straff-frie i EM? De høye herrer henviser nemlig svært ofte til tidligere «prinsippavgjørelser». Fri og bevare oss hvis dette også skal kunne bli påberopt som «prinsippavgjørelse».

Appellkomitéens besværligheter var imidlertid ikke forbi. Nå kom det nemlig ny protest. Denne gangen var det Belgia og Norge som protesterte mot at appellkomitéen stadig traff nye avgjørelser.

Nå ga visstnok appellkomitéen opp. Denne siste protesten ga de ikke noe offisielt svar på. Men det er muligens et ondsinnet rykte som fortalte at de høye herrer hadde vedtatt ikke å behandle mere enn to protester i samme sak, da for mange differensierende avgjørelser av samme komité ikke var egnet til å opprettholde komitéens prestisje. Av disse formelle grunner synes derfor denne siste protest å være forkastet, og dermed snøt igrunnen komitéen oss for en ny avgjørelse i samme sak — hva den (disse) nå enn ville være blitt!

Men selvfølgelig — på kongressen ble alle gjenvalgt — enstemmig! Altså både med Belgias og Norges stem-

mer. Kongressen danser, heter en gammel film, som forteller om hvorledes hyggen og gleden ble satt i høysetet fremfor den alvorlige situasjon. Kongressen danset — enstemmig i Palermo. Skal vi ikke være enige om at EBL er en hyggelig organisasjon.

Men fra spøk til alvor. Belgia hadde slått Italia i første runde og hadde derfor stor interesse av at en av hovedkonkurrentene avga poeng til den italienske outsider. Jannersten, som var svensk lagleder, fortalte meg at han var spurt om å være med på protesten, men at det hadde han ikke villet. Sportslig sett er jeg enig med Jannersten.

Runde 3:

Norge—Frankrike	29—49
England—Irland	57—27
Sveits—Italia	54—42
Belgia—Sverige	53—28
Danmark w. o.	

Resultatet mot Frankrike var en skuffelse. Vi ledet nemlig med 10 poeng etter første halvrunde. Men da Alexandre—Pouldjean spilte en glimrende annen halvrunde samtidig som det norske laget spilte dårlig, tapte vi kampen.

Stillingen er nå den at England løper med 6 poeng, Frankrike og Danmark 5 poeng, Belgia og Sveits har 4 poeng, Norge 2, Italia og Irland 0 poeng.

Runde 4:

Norge—Sveits	46—33
Belgia—Danmark	60—34
Sverige—Frankrike	55—49
Italia—England	54—53
Irland w. o.	

Det norske laget var tydelig kommet inn i rytmen at det taper og vinner annenhver kamp. Denne gangen var motstanderen Sveits og etter 9 poengs ledelse i første halvrunde, vant vi med 13 poeng. Sverige ledet med 9 poeng ved halvtid over Frankrike og lykkedes akkurat å beholde de 6 poeng som var minimum for seier. Men da italienerne spiller uav-

gjort med England (uten Rixie Markus) er dameklassen fremdeles «åpen». Stillingen er nemlig: England 7, Belgia 6, Danmark og Sverige 5, Norge, Frankrike og Sveits 4, Irland 2 og Italia 1 poeng (Frankrike vant nemlig omkampen mot Italia etter å ha ligget under 8 poeng i første halvdel).

Runde 5:

Norge—England	32—87
Frankrike—Danmark	73—39
Sveits—Sverige	47—36
Irland—Italia	44—41
Belgia w. o.	

Nå var det riktignok vår tur til å tape igjen, men at det skulle bli så fryktelig kunne ingen drømme om. 58—8 lød Englands ledelse på ved halvtid, og selv om Rixie Markus ikke tok et galt kort i hele kampen, lar det seg ikke nekte at den norske innsatsen var elendig.

Det er nå bare England og Frankrike som kan vinne: England har 9, Frankrike og Belgia 8, Sveits 6 Danmark og Sverige 5, Norge 4, Irland 3 og Italia 2 poeng.

Runde 6:

Norge—Irland	52—35
England—Sverige	66—33
Danmark—Sveits	49—28
Belgia—Frankrike	49—44
Italia w. o.	

I og med at Belgia og Frankrike spilte uavgjort er den engelske seieren nesten sikker. Faktisk er Belgia (som enda ikke har møtt England,) rykket opp som den hardeste konkurrenten. Vi holdt «ruten» og vant i denne runden, til tross for at vi lå 4 poeng under ved halvtid.

England ledet nå med 11 poeng. Så kom Belgia og Frankrike med 9, Danmark 7, Norge og Sveits 6, Sverige 5, Italia 4 og Irland 3 poeng.

Runde 7:

Norge—Italia	53—53
England—Danmark	74—38
Belgia—Sveits	58—22
Irland—Sverige	46—41
Frankrike w. o.	

Kontrastenes og kontraktene

Ø!

Av SVEND CARSTENSEN

For første gangen brytes «rytmen» med seier og tap annen hver gang og dermed rykker vi godt opp på tabellen. England leder fortsatt med 13, Belgia og Frankrike har begge 11, Norge har tatt teten i mellomgruppen med 8 poeng, Danmark har 7, Sveits og Sverige 6, mens Italia og Irland danner køen med 4 poeng hver.

8. runde:

England—Belgia	63—42
Frankrike—Sveits	75—50
Italia—Sverige	46—35
Irland—Danmark	49—25
Norge w. o.	

Englands seier er nå sikker. Scoren er nemlig meget god. Svenskene og danskene seiler nedover tabellen for full fart. Jumbolagene avanserer. Kort sagt bortsett fra vinnerne er hele serien i gynging. Vi har faktisk nå kontakt med tetgruppen. Stillingen er nemlig:

England 15, Frankrike 13, Belgia 11, Norge 10, — og så er det plutselig blitt hele 5 lag som kjemper for å unngå jumboplassen: Danmark 7, Sverige, Sveits, Irland og Italia 6 poeng.

9. runde:

Norge—Sverige	44—34
England—Frankrike	61—28
Danmark—Irland	47—43
Belgia—Italia	59—40
Sveits w. o.	

Norge slo Sverige, men det så ikke så godt ut ved halvtid da Sverige ledet med 9 poeng. Imidlertid meldte Bergh—Farup en storeslem hvor svenskene stoppet i 6 kløver. Nederlaget ga Sverige jumboplassen, mens Norge beholdt sin fjerdeplass.

Bortsett fra Englandskampen hvor vårt lag ble utklasset eller kanskje rettere sagt utklasset seg selv, gjorde vi en god innsats. Slutt-tallene forteller i grunnen ganske meget om innsatsen til de forskjellige land:

England ble overlegen vinner. I neste gruppe kom Belgia, Frankrike og Norge med bare 1 poengs differanse (13, 13 og 12 poeng). Så var det et langt sprang til bunnlagen

som hadde fra 8 til 6 poeng — altså temmelig jevnt innbyrdes, men avgjort langt svakere enn tetlagene.

— ♦ —

Til neste år er det ingen andre internasjonale kamper enn landskampene hvor det jo ikke er noe avgjort om det skal stilles damelag. Men om 2 år går EM i England og der synes vi iallfall at våre damelag har en bra sjanse. Vel å merke hvis det matches riktig. Hvorfor ikke nå i år prøve følgende nye kvalifiseringsturnering for å se om den holder mål.

Samtlige damer som har lyst til å konkurrere om en plass på vårt lag, innbys til en kvalifiseringsturnering som spilles etter dobbelt utslag. I første runde trekker alle par sine lagkamerater. Kampene spilles som 60 spills kamper slik at hvert par spiller 20 spill på lag med hvert av de 3 andre par. Det par som blir dårligst går ned i klasse B. Kampene fortsetter etter samme prinsipp, og det lag som blir dårligst i klasse B er utslått. Teknisk sett blir det enkelte runder et ujevnt antall par i klasse A og klasse B. De par som da ligger best plassert får fordelene av walk over — ikke bare som en premie, men også for å unngå enhver mistanke om assistanse mellom 2 par, fordi en slik eventuell favorisering vil kunne koste det beste paret en oversitting. Til slutt får vi 6 par igjen: 3 i klasse A og 3 i klasse B. Det dårligste A-paret rykker ned i klasse B, og vi får 5 par igjen. Det paret som har vunnet de siste kampene får nå sitte over, og vi får 4 par igjen hvorav det ene slås ut og vi har laget klart. Et lag som har kvalifisert på lagbasis gjennom hele turneringen! Og legg merke til at hvis vi teoretisk antar at turnernignens 4 sterkeste par trekker sammen i første runde, så vil det par som blir slått ned i B kunne holde seg i live helt til A og B gruppene smelter sammen på slutten.

Under enhver omstendighet vil intet ustabil par kunne holde seg flytende i en slik turnering.

Detaljert spilleplan står til Forbundsstyrets disposisjon hvis ønskes.

Kinesernes smilende livskunst er det svært få nordboer som har til-egnet seg. En av de få som virkelig har den gudegave å gå smilende på reisen gjennom livet er nettopp «Carstensen of Copenhagen». Som radiospeaker gjennom mange år, som flyvende krigskorrespondent, som reporter av ultraklasse kjenner Carstensen alt og alle — og er selv kjent av alt og alle ikke bare innen Danmark, men også langt utover landets grenser. For bridgespillere er han mannen som redigerer Berlingske Tidens elegante bridgeside hver uke — og selve sjelen i Berlingske Tidens fantastiske propagandaturnering som i år for første gang tar i bruk elektronmaskiner som på noen få minutter regner ut den fullstendige rekkefølge på over 1000 par. «Først og best» er det motto som preger mannen, — bare les hans artikkel og se om De ikke er enig i at den er «best».

Red.

Et tipp topp moderne hotell med alt fra airconditioning til siste skrik av electronic-eye elevator bygget opp rett overfor en blokk ruiner og ødelagte hus hvor luftfattige innbyggere fremdeles bor — og har bodd siden «el americanos» luftbombardementer under invasjonen for 16 år siden — den vildeste luksus i elegante butikker på Via Roma og Via Cavour, men tyve skritt derfra inne i smågatene og de helt trange steder en hjerteskjærende fattigdom som fantasien vanskelig kan utmale verre.

Dette er bare noen få av kontrastene på denne ø, som siden oldtiden har vært ansett som Middelhavets perle, etterstrebt av lyse nordiske vikinger, ville maurere, makt-syke franske og en hel serie av selv-

bestaltede herskere . . . først i Gari-baldiperioden frigjorde Sicilia seg og sluttet seg til det italienske stats-samfunn. Det kunne nevnes utallige andre ting fra dette Maffiaens hjemland — men det får være til en annen anledning. Bare et lite, men karakteristisk trekk . . . vi kjørte en dagsreise fra Messina til Palermo langs underfulle skjønne kyster og langs fortrinlige bjergveier. . . vi så også massevis av vevre små italienske biler, som befolkningen kjører med blendende dyktighet og selvfølgelig tilsidesettelse av samtlige vedtatte trafikkregler — men vi så også grøden bli brakt til i store kurver hvilende på ranke sterke kvinners hoder. Men vi så ingen traktorer . . . så her er det stadig et stort marked for mr. Ferguson og mr. Ford.

Seks-syv kilometer vest for Palermo ligger det — selv etter norske forhold — veldige klippeparti *Monte Pellegrino* og mellom fjellet og havet finner man et moderne luksushotell med priser som ingen norsk hotellkonge engang tør drømme om. Kr. 5,60 kostet en brus uten antydning av alkoholtilsetning forleden dag da jeg ventet 1 time og 20 minutter på en telefon, som var lovet på maksimum 5 minutter. For ikke å snakke om hva det kostet en aften hvor det var en jazzband konkurranse. Da sto en flaske selters uten noensomhelst oppspritning i sier og skriver 10 — ti — kroner — dog inkludert drikke-penger!

Her i disse omgivelser, et lite jordisk paradisk, men så upraktisk i sin Sicilianitet, at man må ønske himmelen litt mer praktisk innrettet — hvis man skulle stifte be-kjentskap med den og ikke *go down* — foregår Europamesterskapet.

A propos *gå bet* . . . så foregår det

det er fusk i foretagendet... hele suset av protester og diskusjon om hvor feilen kunne ligge, hvem som hadde byttet kortene om, avhøringer her og der alle steder midt på natten... resultat: spillet ble annullert, omspill under egyptisk protest, protesten ble senere føbehandlet av turneringskomiteen og deretter i appellkomiteen med det resultat at man foretok en analyse av hva spillets normale resultat ville være blitt dersom, hvis, såfremt, ifall... høyst pinlig affære i den situasjon at 4 poeng til Egypt ville ha gitt at resultatet ble italiensk seier med 6 poeng. En rimeligere løsning ville vel vært at man hadde forlangt hele annen halvrunde spilt om med utgangspunkt at Egypt hadde sin ledelse på 21 poeng.

Tekniske feil kan inntreffe. Heldigvis for italienerne var samtlige de scorerfolk som hadde med spillet å gjøre hollendere, så tanken på bevisst fusk må kunne avvises.

FLERE PROTESTER

At nervene står på høykant under en slik turnering er ikke noe nytt — men hvorfor skal alltid eksplosjonene skje når det er skandinaver som er turneringsledere? Neste aften var *William Herseth* Tournament Director i lukket rom, da *Madame Nadine Alexandre*, hvis temperament er like så ildsprutende som hennes skjønnhet og toalettprakt er uomtvistelig, før i flint over sine motstanderes meldemetoder:

— Men de melder jo helt annerledes enn de deklarerer i sitt sy-

stem ... før hun opp, og William måtte bruke all sin autoritet pluss en hel del av sine franske språkkunnskaper for å dempe damen ned. Men ikke før hadde han klart det så eksploderte assistenten ved bordet og nå var det henne som måtte bringes til ro. De eneste som tok det hele med ro var synderne selv. De anså seg ikke ansvarlige for den meddelelse deres forbund hadde gitt EBL om hvilke varianter de spilte.

Nåja, det var forresten en til som tok det ytterst rolig. *Baron de Nexons* kjølige kommentar var:

— Nadine var bare i litt protesthumør i går.

Og hun ser forøvrig så godt ut at meget får være henne tilgitt.

Toalettprakten... ja den er et kapittel for seg selv, det er vel ca. 200 damer hernede som deltakere og tilskuere. Turneringen varer 10 dager — for eliten er 16 kjoler et minimum. Selv våre langveisfarende ungmøer og fruer har et snes toaletter med.

Jo — det er skjønt i Palermo og på Villa Igea, Middelhavet i fullmåneskinn, prosjektørlys over Agaver, Mandeltrær, og den halvtropiske planteveksts dyprønne fargetoner, palmenes flikkete silhouett med det selv i måneskinn azurblå og sølvblinkende middelhav... ja det kan få en nordbo til å glemme alt om både bridge og reisebesværligheter. Kun at palmene hernede står som tykkstammet virkelighet — uten å gi noen som helst garanti for at man får bare et eneste blad av seierens palmer med hjem....

Snapshots fra Palermo.

Øverst: Fra venstre: Den belgiske mesterspiller Finckelstein i typisk posisjon under spillet. Deretter Avarelli i konsentrert aktivitet i kampen mot Norge. Med ryggen til sitter Strøm. Så følger det engelske damelaget med fruene Edwards, Gordon (med EM-pokalen) Whitaker og stjernespilleren Rixie Markus. Ytterst til høyre den engelske laglederen Williamson.

På det midterste bildet ser De en del av deltagerne under en av utfluktene. På venstre fløy ser De den svenske grev Bonde, visepresident i EBL. Ellers ser De dansken Schaltz omgitt av sjarmerende landsmanninner i spisen for prosesjonen.

Nederst har vi fanget «de 2 store»s møte. Det er EBL's president baron de Nexon (i hvit smoking) som gratulerer Italias beste spiller Forquet med seieren. Innfeldt ser De mesterskapets beste tapere — det er dansken Schaltz omgitt av sine lagkamerater som etter en rekke seire på rad i EM denne gangen måtte reise hjem uten plasering.

Andreas Schröder-Nielsen:

Norske spill fra EM

Det er jo gjengitt en del norske spill fra Palermo. Skulle jeg være så uheldig å komme med noen travere håper jeg å kunne kommentere dem på en fyldestgjørende og korrekt måte. Forbindelseslinjene fra Palermo skal det jo ha vært så som så med.

Belgia—Norge

♠ Kn 6 5 4 3	
♥ 8 4	
♦ —	
♣ E D Kn 6 5 2	
♠ K D 10 9	♠ E 8 7 2
♥ D Kn 9 7	♥ E 2
♦ K D 3 2	♦ Kn 9 8 7
♣ 3	♣ 6 5
	♣ 10
♠ —	
♥ K 10 6 5 3	
♦ E 10 4	
♣ K 9 8 7 4	

Syd gir. Øst-Vest i faresonen.

Åpent rom: N—S Polak—Abend, Ø—V Schröder-Nielsen—Magnussen.

Nord	Øst	Syd	Vest
		pass	1 ♠
2 ♣	4 ♠	4 gr	pass
5 ♣	5 ♠	6 ♣	pass
pass	dobl	pass	pass
pass			

Som De ser gikk det temmelig livlig for seg. Da 4 grand kom med pondus fra Syd, trodde jeg som Øst at han bare tenkte å stampe i 5 kløver over 4 spar. Da 5 kløver kom hos Nord hadde jeg valget mellom å doble eller si 5 spar. Men jeg syntes «stampeinteressen» var så tydelig at

jeg valgte det siste. Syd meldte 6 kløver, og jeg likte meg i grunnen godt, da jeg anså 5 spar som en tvilsom affære. Etter å ha spilt ut ♠ Ess og så bordet, rynket jeg imidlertid på nesen, og da spilleren stakk med trumf på bordet, tok for ♦ Ess og kastet en hjerter på hånden og spilte liten hjerter fra bordet, skjønte jeg vi var fortapt. Nord fikk godspilt både ♥ Konge og den femte hjerter på bordet og mompen gikk hjem med 18 h.pktr. tilsammen. Spillet er et illustrerende eksempel på hvilken rolle fordelingen spiller. Men jeg kan ikke huske siste gang at det åpnes i 2. hånd i sonen og makker har 2 Ess og motparten en uangrikelig sekser.

Lukket rom: N—S Høie—Strøm, Ø—V Forgeur—Savostin.

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
		1 ♥	1 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
dobl	pass	pass	pass

Her foretrakk Strøm å åpne som Syd, men da Høie ikke meldte 2 kløver som Nord, ble man snytt for moroa ved dette bordet. I 4 spar doblet spilte Høie ut ♥ 8. Spilleren stakk med esset og spilte ♠ 2 fra bordet. Sitsen kom for dagen, og han stakk med Kongen og spilte kløver. Høie—Strøm oppnådde ved denne spillemåte 2 sparstikk, 1 hjerterstikk, 1 ruterstikk og 1 kløvestikk. Dette ga Norge 500, men da Norge tapte 1090 i åpent rom, vant Belgia 590 på spillet og 6 EBL poeng.

Norge—Finnland.

♠ D		♠ K Kn 6 5
♥ 9 8 6 4		♥ 10 7
♦ D 9 2		♦ 7 5 4
♣ D 10 7 5 2		♣ K Kn 9 4
♠ E 10 8 7		♠ 9 4 3
2		♥ E K D 5
♥ Kn 3 2		♦ E Kn 10 8 6
♦ K 3		♣ 6
♣ E 8 3		

Syd gir. Øst-Vest i faresonen.

Åpent rom: N—S Larsen—Johansen, Ø—V Koskikallio—Jalonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
		1 ♥	1 ♠
1 gr	2 ♠	3 ♦	pass
3 ♥	pass	pass	3 ♠
4 ♥	pass	pass	pass

Johansen foretrakk å åpne med 1 hjerter, og etter 1 spar hos Vest meldte Larsen 1 grand for å villedde motparten. Øst støttet så sparmeldingen, men Ø-V våget seg ikke lenger enn til 3 spar. Vest spilte ut ♠ Esset mot 4 hjerter. Men så ga han nærmest opp og spilte mere spar. Johansen fikk nå lett spill. Han fikk dekket sine 2 spartapere med trumf på bordet, og måtte bare gi bort et ruterstikk og et kløvestikk i tillegg til sparstikket. Som De ser, betes kontrakten hvis Vest i 2. stikk skifter til ♣ Ess og mere kløver. Denne må jo spilleren stjele på hånden. Når nå Vest kommer inn på ♦ K, spiller han mere kløver, og ♥ Kn må vokse opp til stikk. N-S vant 420 på spillet.

Lukket rom: N—S Jokinen—Sulin, Ø—V Schröder-Nielsen—Magnussen.

Nord	Øst	Syd	Vest
		1 ♦	dobl
1 ♠	dobl	pass	pass
2 ♣	dobl	pass	pass
2 ♦	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass

Etter sitt system åpnet Sulin med sin lengste farge ruter, og Magnus-

sen foretrakk å doble opplysende. Nord meldte straks 1 spar for å lage vanskeligheter for oss. Men etter et meldingsforløp hvor jeg meldte alt hva remmer og tøy kunne holde, nådde vi 4 spar. Syd spilte ut Ess og Konge i hjerter og tok for ♦ Ess, men så var det slutt. Etter å ha trumfet 3 hjerterspill spiltes ♠ Konge ♠ Dame kom ruslende, og så var det bare å fiske ♣ Dame. 620 til Ø-V. Norge vant 1040 på spillet og 8 poeng.

Norge—Irland.

♠ Kn 9 8 3
♥ 4
♦ 10 2
♣ E D Kn 9 7 3

♠ 10 7 6 4		♠ K 2
♥ K 10 3 2		♥ Kn 9 8 7
♦ 3		6 5
♣ K 8 4 2		♦ K Kn 9 6
		5
		♣ —
		♠ E D 5
		♥ E D
		♦ E D 8 7 4
		♣ 10 6 5

N-S i faresonen. Øst gir.

Åpent rom: N—S Fine—Denovan, Ø—V Schröder-Nielsen—Magnussen.

Nord	Øst	Syd	Vest
	pass	1 gr	pass
2 ♣	2 ♥	2 gr	3 ♥
3 gr	4 ♥	4 gr	pass
pass	5 ♥	dobl	pass
pass	pass		

Denovan var så elskverdig å spille ut ♠ Ess og skiftet så til ♣ 10, som jeg stakk med hjerter og spilte mere hjerter. Syd stakk med Ess, tok for ♦ Ess og spilte ♥ Dame. Den stakk jeg på bordet og ved vellykket ruterbehandling mot bordets trumf fikk motparten bare for 3 Ess. 1 bet og 100 til Irland.

Lukket rom: N—S Larsen—Johansen, Ø—V Purcell—Bastow.

Nord	Øst	Syd	Vest
	pass	1 gr	pass
2 ♣	2 ♥	3 ♦	pass
5 ♣	pass	6 ♣	pass
pass	pass		

Purcell spilte ut \diamond 9 og Larsen valgte å gå opp med Ess. Så spilte han liten kløver og gikk av en eller grunn opp med Ess. Kontrakten kunne nå ikke vinnes. 1 bet og + 100 for Irland og 3 EBL poeng.

Dette var et av de viktigste svingspill Norge hadde. Vinnes 6 kløver svinger spillet 12 EBL poeng. Resultatet av kampen ble + 5 til Irland.

Som man ser, vinnes både 7 kløver og 7 grand av N-S ved heldig valg, mens 6 grand som sluttkontrakt hos Syd naturlig gir 13 stikk.

Sverige—Norge.

\spadesuit 4 3
 \heartsuit K 9 8 6 3 2
 \diamond E D Kn 9
 \clubsuit 10

\spadesuit 9 8 6 5
 \heartsuit D 10 5
 \diamond 10 8 7 2
 \clubsuit E K

\spadesuit E K Kn 2
 \heartsuit Kn 4
 \diamond K 4
 \clubsuit D Kn 6 5
 3

\spadesuit D 10 7
 \heartsuit E 7
 \diamond 6 5 3
 \clubsuit 9 8 7 4 2

N-S i faresonen. Syd gir.

Åpent rom: N—S Lilliehöök—Anulf, Ø—V Larsen—Johansen.

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 \clubsuit	pass	pass
pass	2 \spadesuit	pass	1 gr
pass	4 \spadesuit	pass	3 \spadesuit

Anulf spilte ut \diamond 6 som Lilliehöök stakk med Ess og ga \diamond Dame til-

bake. Dette lite oppfinnsomme motspill ga Larsen sjansen til å vinne på en forholdsvis enkel måte, men han valgte feil og gikk 1 bet. 50 til Sverige.

For å vinne må Øst etter \diamond Konge i annet stikk ta for Ess, Konge i spar og Ess Konge i kløver og spille ruter til trumf på hånden. På Dame, Knekt i kløver kastes to herter på bordet, og den femte kløver stikkes med trumf på bordet. Den siste ruter fra bordet stikkes med spillerens siste trumf og motparten kan ikke få mer enn 3 stikk.

Lukket rom: N—S Schröder-Nielsen—Magnussen, Ø—V Wohlin—Zachrisson.

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 \heartsuit	dobl	pass	pass
pass	2 \spadesuit	pass	2 \heartsuit
pass	4 \spadesuit	pass	3 \spadesuit
pass		pass	pass

Min åpning i 3. hånd virket nærmest som en aperitif på svenskene som uanstrengt nådde den hardmeldte 4 sparkontrakt. Magnussen spilte ut \heartsuit Ess og fikk \heartsuit 9 hos makker. Hjerter fulgte til Konge og \heartsuit 8 kom fra Nord. Nå valgte Wahlin å kaste en liten ruter. Syd stakk med \spadesuit 7 og ga ruter tilbake. Nord stakk med \diamond Ess og \heartsuit 6 kom i retur. Øst så ingen annen sjanse enn å bruke \spadesuit Knekt. Syd stakk med \spadesuit Dame og vi hadde 5 stikk. Men det var ikke slutt med det. Ruter tilbake måtte spilleren stikke med trumf og det oppsto en pussig blokering:

\spadesuit 4 3
 \heartsuit 3 2
 \diamond D Kn 9
 \clubsuit 10

\spadesuit 9 8 6 5
 \heartsuit —
 \diamond 10 8
 \clubsuit E K

\spadesuit E K 2
 \heartsuit —
 \diamond —
 \clubsuit D Kn 6 5
 3

\spadesuit 10
 \heartsuit —
 \diamond 5 3
 \clubsuit 9 8 7 4 2

Det er nå likegyldig om Øst stjeler ruter med \spadesuit Ess eller \spadesuit 2. Spilleren kan ikke spille 2 ganger kløver før han har trumfet ut Nord som ellers får en kløver stjeling. Trumfer han 2 ganger blir han aldri klar sin rutetaper på bordet. Dette pussige sluttspill ga 3 betere — 150 til Norge, og vi vant 2 EBL poeng på spillet.

\spadesuit 10 8 6
 \heartsuit D 9 6 3
 \diamond E 3
 \clubsuit E K Kn 5

\spadesuit 2
 \heartsuit E K 8 5 4
 \diamond K 5
 \clubsuit 9 7 6 4 2

\spadesuit E D 9 7
 4 3
 \heartsuit 10
 \diamond D Kn 9 2
 \clubsuit 8 3

\spadesuit K Kn 5
 \heartsuit Kn 7 2
 \diamond 10 8 7 4 3
 \clubsuit D 10

Ø-V i sonen. Øst gir.

Åpent rom: N—S Lilliehöök—Anulf, Ø—V Larsen—Johansen.

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 \heartsuit	pass	1 \spadesuit
pass	2 \clubsuit	pass	2 \spadesuit
pass	pass	pass	pass

Lilliehöök spilte ut \diamond Ess og fortsatte med liten hjerter. Johansen stakk med \heartsuit Ess på bordet, spilte \heartsuit Konge og kastet en kløver. Da han så fisket \spadesuit Konge og spilte 3 ganger spar vant han lett 10 stikk og Norge fikk 170 poeng.

Lukket rom: N—S Schröder-Nielsen—Magnussen, Ø—V Wohlin—Zachrisson.

Meldingene gikk akkurat som i åpent rom, men spillet gikk annerledes. Etter å ha tatt for Ess og Konge i kløver, fortsatte jeg med liten ruter. Zachrisson kom inn på hånden og spilte mere ruter som ble stukket med Esset. Så fulgte \clubsuit Knekt og Magnussen kastet en liten ruter. Spilleren stakk med liten trumf og tok for Ess og Konge i hjerter og kastet en ruter. Da han så spilte \clubsuit 9 fra bordet, dekket Magnus med \spadesuit Knekt og spilleren stakk med \spadesuit Dame. Han trodde nå tydeligvis at Syd var lang i trumf, og spilte sin siste ruter som sto for å komme inn på bordets trumf, men jeg stakk med \spadesuit 6 og spilte liten hjerter som min makker tok med \spadesuit Konge og spilleren med Esset. Jeg måtte nå få for \spadesuit 10 og 8 og Nord's beskjedne trumfer ga 3 stikk. Øst fikk således 7 stikk og Norge vant 100 poeng som ga 4 EBL poeng.

Nedenstående spill er et eksempel på at man aldri skal gi opp.

\spadesuit D 8 2
 \heartsuit 7
 \diamond D 10 4 2
 \clubsuit D 10 9 5 2

\spadesuit 3
 \heartsuit E K Kn
 9 2
 \diamond 7 3
 \clubsuit E Kn 6 4
 3

\spadesuit 9 7 6 4
 \heartsuit 10 8 6
 \diamond E K 9 6 5
 \clubsuit 7

\spadesuit E K Kn 10 5
 \heartsuit D 5 4 3
 \diamond Kn 8
 \clubsuit K 8

Spillet er hentet fra parturernerinnen og har en viss analytisk interesse. 4 hjerter ble sluttkontrakten ved de fleste bord spilt av Øst og normalt vunnet. Mot oss gikk det like-dan, men italieneren som førte spillet forklarte meg, etter spillet, belærende at hvis jeg etter å ha spilt ut \spadesuit Ess, skiftet til liten hjerter, ville han aldri kunne vinne. Han sa jeg da kunne stikke 3. kløverspill med \heartsuit Dame, og spille mere hjerter og resultatet kunne aldri bli mere enn 9 stikk. Dette ga meg fornøyelsen av å presentere ham for følgende analyse: Hjerter spillet i 2 stikk fra Syd

KERAMIKKVASER

Et mindre parti håndlagde keramikkvaser med bridgemotiver og med angivelse av 1., 2. og 3. premie, selges meget rimelig.

Vennligst be om illustrasjoner og priser.

Aasm. Engens Forlag A.s

Postboks 801, Oslo — Tlf. 33 55 19

Revolusjonerende nyheter på slemfronten. III

Amerikanerne adopterer store deler av italienernes slemteknikk.

I denne artikkelen skal vi ta for oss italienernes nye 4 grand, som ikke har noe som helst med Blackwood å gjøre, fordi den på samme tid garanterer visse verdier som makker står fritt ved spørsmålet om han vil følge med i galoppen mot slem eller ei.

Det første spørsmål som melder seg, er dette: Italienerne bruker jo også Blackwood, og når kan de vite om 4 grand skal være Blackwood eller ei? Som vi slo fast i forrige artikkel, eksisterer det flere forskjellige italienske systemer. Det romerske systemet bruker ikke den 4 grand som vi har døpt: «den italienske 4 grand». Det gjør heller ikke det enkle Standardsystemet dernede. Bare «Neapolitanerkløveren» bruker både Blackwood og «italiensk 4 grand», og avgjørende for forskjellen er det forutgående meldingsforløp. Betingelsen for at 4 grand skal være «den italienske 4 grand», er at den meldes etter at en av makkerne har meldt 4 trekk i farve. Kaplans eneste unntak er det skjeldne tilfelle at makker åpner med 4 trekk i en farve, altså:

Nord Syd
4 ♠ 4 gr

eller at åpnerens makker hopper direkte til 4 trekk og åpneren går videre med 4 grand:

Nord Syd
1 ♥ 4 ♥
4 gr

I disse 2 tilfellene er 4 grand Blackwood. Etter alle andre 4-trekksmeldinger er 4 grand «italiensk».

Nøkkelen til den italienske 4 grand er at den viser makker visse nyttige tillegg, som ikke er blitt vist under det hittidige meldingsforløp. Nærmere bestemt betyr det:

4 grandmelderen garanterer:

- 1) At han ikke kan miste 2 kvikke stikk i noen av sine egne meldte farver.
- 2) At han ikke kan miste 2 kvikke stikk i noen umeldt farve.
- 3) At han har et bestemt minimum av Ess.

Vi blir straks slått av idéligheten med Culbertsons gamle 4-5 grandkonvensjon. Der lovet jo også 4-grandmelderen visse verdier. Den italienske 4 grand skiller seg altså helt ut fra Blackwoods prinsipper.

Og når det gjelder svarene er forskjellen enda større. For svarhånden er ikke forpliktet til å svare hvis han ikke har lyst. Han kan underslå Ess så mye han vil, i tilfelle han ikke anser seg sterk nok etter det foregående meldingsforløp til å følge opp.

Hvor mange Ess må 4 grandmelderen ha?

Normalt skal han ha minst 2 Ess. Hvis 4 grandmelderen er åpner, eller hvis motparten har åpnet og 4 grandmelderen øyeblikkelig gikk inn med sterke forsvarsmeldinger, så garanterer han minst 2 Ess. Hvis 4 grandmelderen er svarhånd, og han bare har avgitt positive svar, garanterer han også 2 Ess. Bare hvis han har avgitt minst et negativt svar, kan han melde 4 grand med bare 1 Ess. Det er italienernes teori. Kaplan sier det slik: «Unntagelsesvis kan 4 grand bli meldt av en spiller som bare har 1 Ess, men bare i de tilfellene hvor han som varhånd har vist en strengt begrenset hånd». Som illustrasjon kan vi ta følgende hånd:

♠ 9 ♥ 3 2 ♦ 8 7 5 3 2 ♣ E 5 4 3 2

Deres makker åpner med sterk 2 kløvermelding. De slår av med 2 ruter. Makker hopper til 3 hjertes. De melder 3 grand. Makker sier 4

ruter. Nå kan De melde en italiensk 4 grand fordi De har 1 Ess og garanterer mot 2 kvikke tapere i den umeldte sparfarven. Her har nemlig meldingene vist at De ikke kan ha 2 Ess.

Hånden er imidlertid interessant. Hvis makker åpner med 2 kløver, De slår av med 2 ruter, makker hopper til 3 spar, De sier 3 grand og makker kommer igjen med 4 ruter, — ja, så kan De altså ikke bruke den italienske 4 grand, fordi De ikke garanterer at det ikke er 2 kvikke tapere i hjertes. I et slikt tilfelle må derfor italienerne gå andre veier til slem. Det vil bli behandlet i senere artikler.

Grunnen til at 4 grandmelderen garanterer minst 2 Ess samt annen kontroll i egne og de umeldte farvene er nettopp det grunnleggende prinsippet at svarhånden selv skal kunne avgjøre om han vil være med i slemforsøket eller ei. Det er denne likestilling — i motsetning til andre slemkonvensjoners umyndiggjørelse av makker — som tiltaler Kaplan over all måte. Nettopp for gode spillere, som har tillit til hverandres vurderingsevne, sier han, er denne konvensjonen ideell. Her kreves jo vurdering på hvert eneste trin oppover. Og han peker jo med rette på at italienerne i praksis har vunnet sine kamper på sin bedre slemteknikk.

Men selv om Kaplan har rett i at italienernes slemteknikk er meget god, så er det ikke dermed sagt at det skyldes denne ene konvensjonen — dette ene ledd i deres slemteknikk. Det innebærer en viss fare å skille ut en enkelt slemkonvensjon fra et systems hele, fordi konvensjonen, kombinert med systemets opplysninger på lavere meldestadier, kan være glimrende. Men derfor har man ikke noen sikkerhet for at konvensjonen uten sitt «underlag» vil bli like effektiv. Innen amerikansk bridge har det alltid vært sterke strømninger mot full underkastelse slik f. eks. spørremeldingene eller Blackwood krever. Derfor har amerikanske toppspillere vært like lite begeistret for for eksempel spørremeldinger som

europiske toppspillere (stort sett) har vært begeistret for dem. Vi er tilbøyelig til å tro at full nytte av de italienske variantene får bare toppspillere med suveren vurderingsevne.

Svarhånden har 4 forskjellige typer av svar til sin rådighet:

- 1) Han kan svare negativt med laveste antall trekk i den fastlagte trumffarve.
- 2) Han kan — uten å påta seg noe direkte ansvar for videre slemforsøk — avgi en oppmuntrende kontrollvisende melding i en farve som er lavere enn trumffarven.
- 3) Han kan svare positivt at han aksepterer slem ved å avgi en kontrollvisende melding i en farve som er høyere enn trumffarven og
- 4) han kan svare 5 grand som viser de 2 manglende Ess samt maksimums styrke i tidligere melde-runder og stor interesse for store-slem.

Vi skal nå belyse denne meldeteknikken med en del eksempler:

♠ K 2	♠ E D 6
♥ E D 7 5 3 2	♥ Kn 6 4
♦ E 9 5	♦ K 6 2
♣ K 7	♣ D Kn 5 3

Åpner:	Svarhånd:
1 ♥	2 gr
3 ♥	4 ♥
4 gr	5 ♥
pass	

En farlig hånd, som det er lett å komme for høyt med. Trumf Konge må sitte singel eller annen i saks, for at slemmen skal kunne vinnes. Det er for små sjanser, mener Kaplan. Med den italienske 4 grand vil man ikke komme i slem, fordi svarhånden har minimum for sine tidligere meldinger, intet lavere Ess å vise og svak trumfstøtte. Åpneren passer fordi han nå vet at makker må mangle ♣ E, samt enten ♠ E eller trumf K. Hvis nemlig svarhånden hadde hatt denne hånden:

♠ D Kn x ♥ Kn x x ♦ K x x ♣ E D x x

ville han ha meldt 5 kløver over

4 grand. Sålenge svarhånden kan holde seg under den 5-trekkskontrakt i trumf, som 4 grand tvinger makkerparet i, så viser han sine kontroller uten at dette hverken er noe uttrykk for styrke eller svakhet. Etter 5 kløver kan åpneren bare si 5 hjerter. Han har gjort sitt slemforsøk og med så åpen trumffarve og uten ♠ E, kan han ikke melde slem.

Men Kaplan går videre. Han gir svarhånden disse kortene:

♠ E x x ♥ K K n x ♦ K x x ♣ E x x

Her vil svarhånden melde 5 grand over 4 grand. Han har jo 2 Ess, glimrende trumfstøtte og maksimumsverdier for sine tidligere meldinger. Men allikevel vil åpneren her nøye seg med 6 hjerter, hevder Kaplan. Det er ingen tvil om at denne meldeteknikken stiller store krav til utøverens vurderingsevne.

Normalt vil storeslem kunne bli nådd når svarhånden melder 5 grand på 4 grand. Men det kan naturligvis tenkes at 4 grandmelderen har 3 Ess selv og derfor kan gå videre mot storeslem over andre svar enn 5 grand. Ved å melde 5 grand i neste melderunde, viser nemlig 4 grandmelderen 3 Ess (1 tileggsess) og spør nå makker hva han mener om storeslem. Makkers svar er de samme. 6 trekk i trumffarve er negativt svar. 6 trekk i lavere kontrollfarve er et oppmuntrende svar, og melding i høyere farve eller direkte hopp til 7 er selvsagt positivt svar. Eks:

♠ E K K n 7 5 3	♠ D 5
♥ E 4	♥ K D 10 6 3
♦ K 6 3	♦ E 7 5
♣ E 8	♣ 9 7 4

Åpner:	Svarhånd:
1 ♠	2 ♥
3 ♠	4 ♠
4 gr	5 ♦
5 gr	6 ♥
7 ♠	pass

Her viser altså svarhånden sitt ♦ E, og dermed foreslår åpneren storeslem. Svarhånden kan ikke nå hoppe til storeslem i spar av frykt for at åpneren sitter med slike kort:

♠ E K n 10 7 6 5 3 ♥ E 4 ♦ K 6 ♣ E 2
men han fortsetter å vise interesse for storeslem ved å melde oppmuntrende 6 hjerter. Åpneren noterer med interesse at makker ikke har svart avvisende med 6 spar og kan uten vanskelighet melde 7, for makker må ha en trumfhønnør for å kunne oppfordre til storeslem.

Nå lar vi Dem prøve Dem selv. De har:

♠ K D 9 7 5
♥ E K n 5
♦ E 8
♣ 6 4 2

Meldingene går:
De: Makker:
1 ♠ 2 ♣
2 ♠ 3 ♦
3 gr 4 ♠
?

Hva melder De — og hvorfor?
De beholder samme hånd, men denne gang går meldingene:

De: Makker:
1 ♠ 2 ♣
2 ♠ 3 ♦
3 gr 4 ♦

Hva melder De — og hvorfor?
De har:

♠ K K n 9 4 3
♥ D 7 2
♦ E 9 5
♣ E 10

Meldingene går:
De: Makker:
1 ♠ 2 ♦
2 ♠ 3 ♥
4 ♥ 4 gr

Hva melder De — og hvorfor?
Her er svarene:

1) Etter at makker har reversert sin hånd og dessuten vist at han har tilpasning til spar, skal De melde 4 grand. De oppfyller nemlig alle krav til 4 grand. Makker har meldt kløver, derfor har De ikke noe ansvar for denne farven. Til gjengjeld har De ikke 2 raske tapere i noen av de andre farvene. Og sist, men avgjort ikke minst: De har de 2

Forts. s. 323

HVORLEDES KLARTE DE

Meldeprøven

♠ ♥ ♦ ♣

På veien ned til Oslomesterskapet for par treffer jeg Svenøe, som i den senere tid har plasert seg riktig pent i turneringene.

— Jeg har et spill fra siste kretskamp mellom Akademisk og Golia. Det vil ganske sikkert egne seg som meldeprøve.

— Det passer fint. Jeg har ennå ikke plukket ut spill til «Månedens Meldeprøve».

— Her er kortene, sa Svenøe.

VEST	ØST
♠ 10 7 2	♠ —
♥ E 8	♥ 9 6
♦ E D 6 3	♦ K K n 7 5 2
♣ E K 5 4	♣ D K n 10 7 3 2

Vest har gitt. Ingen i sonen.

— Poenget er at ingen av parene i kretskampen nådde den opplagte storeslemmen, fortsatte Svenøe. Derfor er det jeg mener at det vil være av ganske stor interesse å se hvorledes spillet vil bli meldt av de gode spillerne som deltar i Meldeprøven.

— Hvorledes gikk meldingene hos dere?

— Min makker Sophus Nygaard åpnet med 1 ruter. Vi spiller Acol, og utenfor sonen er han følgelig for sterk til å åpne med 1 grand.

— Ja, men her må da ruteråpningen passe glimrende. Hva meldte du?

— Jeg hoppet til 3 spar. Unødvendig hopp i kravsituasjon viser renons hos oss. Samtidig indikerer det god trumfstøtte.

— Interessant utvikling. Hvorledes fortsatte Nygaard?

— Han viste sin kløverfarge med 4 kløver. Jeg svarte 4 ruter. Nygaard fortsatte med 4 grand. Jeg svarte 5 kløver. Takket være min renonsvisende melding har nå Nygaard full oversikt over førstekontrollene. Det hadde han jo forsviddt allerede, men 4 grand var jo bare innledningen til å spørre etter kon-

ger. Da han fikk høre at jeg bare hadde 1 konge, valgte han å stanse i 6 ruter, fordi vi spilte lagturnering. Etter meldingene var det jo fristende å regne med at jeg hadde ruter konge, og i parturnering kan det nok hende vi var havnet i storeslem.

Storeslem er slett ikke lett å melde her. Derfor vil jeg denne gangen prøve hvorledes våre Palermo-farere klarer biffen. (Høie—Strøm faller dessverre bort, fordi Strøm p. t. oppholder seg noen måneder i Oslo, mens Høie er i Stavanger. Ellers skulle vi nok også sørge for å ha hatt med dem også).

	Nord	Syd
Randi Herseth		Reidun Dillerud
	1 gr	2 ♣
	2 ♦	3 ♣
	4 ♣	5 ♣

Før paret fikk se hverandres kort, spurte jeg:

— La meg få eksakt rede på hva dere legger i hverandres meldinger.

— 2 kløver er Stayman, svarte Randi Herseth.

— Makkers grandåpning viser 16-18 Gorenpoeng. Hennes 2 ruter viser minimumsåpning.

— 3 kløver spør etter min fordeling, fortsatte Randi Herseth.

— Ja det er den, fortsatte Reidun Dillerud. Jeg ser jo den glimrende tilpasningen i ruter og kløver, men etter min makkers svakhetssvar 2 ruter, kan jeg ikke se noen sikker slem med mine udekkede hjertere.

— Og jeg har fortalt min historie. Jeg har jo bare 1 poeng mer enn minimum og det kan ikke rettferdiggjøre noen slem når makker stan- ser i 5, avsluttet Randi Herseth diskusjonen.

Neste par ut var Solveig Bergh og Ingrid Farup. Her er deres melde- serie:

	Nord	Syd
Ingrid Farup		Solveig Bergh
	1 gr	3 ♦
	4 gr	5 ♣
	6 ♦	

— Nå må dere kommentere meldingene før dere ser på hverandres kort.

— Vi spiller ren Stayman. Grand-åpningen viser 17½—20 Stayman-poeng, sa Solveig Bergh.

— Makker er sterk. 3 kløver og 3 ruter er meldinger som peker mot slem etter Stayman (i motsetning til 3 spar og 3 hjerter som primært tar sikte på utgang). Makkers første melding viser derfor at det er stor sjanse for slem, sa Ingrid Farup med overbevisning i stemmen.

— 4 grand er Blackwood og jeg viser null ess, fortsatte Solveig Bergh.

— Når Solveig har ruter og kan gi slem indikasjon uten ess må hun ha noe annet i stedet, fortsatte Ingrid Farup. Jeg satser derfor på ♠ Konge hos makker.

— Vel, sa jeg, dere nådde lilleslem, men storeslem er opplagt.

— Jeg er virkelig fornøyd med å melde 6 ruter og jeg garanterer at det ikke blir noen som når storeslem, var Ingrid Farups tjemperamentsfulle sluttrepplikk, da hun fikk vite at alle Palermo-farerne skulle i ilden.

Så var det herrelagetets tur. Det var spennende å se om de ville nå storeslem eller om Ingrid Farup ville bli sannspådd. Vi startet med Magnusen—Schroder-Nielsen. De meldte:

Nord	Syd
Schröder-Nielsen	Magnussen
1 gr	2 ♣
2 gr	3 ♣
4 ♣	5 ♣

— Våre grandåpninger er på 15-17 poeng, sa Schröder-Nielsen. Makkers 2 kløver er Stayman og mitt svar 2 grand viser maksimum — altså 17 poeng på 3 kløver er søkemelding etter fordelingen, som hos oss alltid er 4-4-3-2 eller 4-3-3-3. Mitt svar viser 4-4 i ruter og kløver. Etter 5 kløver fra makker, må jeg derfor fordi jeg eksakt har vist mine 17 poeng og min fordeling. Men jeg vil ikke kritisere makkers avgjørelse. Han har en glimrende tilpasning og i dette tilfelle er storeslemmen opplagt. Men bytt bare om mine spar og hjerter. Da er det ikke mere enn 5 trekk i kortene!

— Visst er jeg klar over at det er vriene kort å melde. Hittil har ingen

av EM-kandidatene klart storeslemmen. Nå skal det bli interessant å se om Bjørn Larsen og Gunnar Johansen gjør Ingrid Farups ord til skamme.

Nord	Syd
Bjørn Larsen	Gunnar Johansen
1 gr	2 ♣
2 ♠	3 ♠
3 ♠	4 ♣
4 ♠	5 ♠

Her tok Bjørn Larsen seg en lang pause — en riktig lang pause. Men til slutt kom det: 6 kløver!

— Altså fikk Ingrid Farup rett, konstaterte jeg i mitt stille sinn. Vel — la meg høre hva dere forstår med hverandres meldinger?

— Grandåpningen viser 16-18 poeng. 2 kløver er Stayman og 2 ruter er minimums åpning, sa Gunnar Johansen.

— 3 ruter fra makker viser hans ruterfarge. Det passer meg bra.

— 3 spar fra makker kan ikke vise 4-kortfarge for da hadde han svart 2 spar og ikke 2 ruter i forrige melderunde, sa Gunnar Johansen.

— Ja det var en hvilemelding for å høre mer fra makker, fortsatte Bjørn Larsen. Og når makker presenterer sin kløverfarge, stiger mine kort. Derfor legger jeg på til 6 kløver, fordi jeg er så meget bedre i ruter og kløver enn makker har lov til å vente. Det må være en rimelig sjanse, idet den eneste mulighet for bet vil være et eventuelt sparutspill. Men for det første kan neppe makker være dårligere enn ♠ Konge og for det annet skal i tilfelle motparten finne det eventuelt drepende utspillet. Så alt i alt mener jeg at 6 kløver må være beste sjanse.

— Ja, resonnementet er i og for seg riktig nok. Men her skal du se alle kortene. Storeslem er helt opplagt.

— Vel, den var vi ikke i nærheten av, sluttet Bjørn Larsen.

Jeg tror vi skal være enige om at storeslemmen ikke er lett å melde og hvis noen av våre lesere finner frem til et sikkert meldingsforløp, hører jeg gjerne fra dem. For øvrig var det interessant å få belyst et så vanske-

lig spill av våre beste spillere og hvis noen har et interessant spill fra aktuell bridge, så kan de bare sende meg det med fullstendig oppgave over hvorledes meldingene utviklet seg da spillet forekom.

Jeg vil da sørge for at spillet blir behørig belyst gjennom «Månedens Meldeprøve».

— ♦ —

Men vi vender enda en gang tilbake til spillet. Det er sikkert mange av leserne som har forundret seg over at motparten med 9 hjerter og 10 spar ikke tar mer aktiv del i meldingsforløpet. Det skjedde imidlertid ved det andre bordet, men hadde jeg brukt meldingene ved det andre bordet som modell, ville spillet ikke egnet seg som meldeprøve. Derfor brukte vi det slik det forekom ved Ragnar Svenøes bord — for å se om toppspillerne klarte å melde storeslem uten mere innblanding fra motparten. Resultatene av det har vi sett, men nå skal vi kikke litt på en privat meldeprøve som ble foretatt innen Akademisk Bridgeklubb. Spillet ble nemlig forelagt Juszt—Gudbrandsen. Det er forklarlig nok. Ikke bare er det 2 av klubbens beste spillere, men det er Juszt som har innført det renonsvisende hoppet i klubben. Så her måtte det være en lekkerbissen for ham! I denne forbindelse bør understrekes at Juszt personlig er av den oppfatning at den renonsvisende hoppmeldingen passer bedre sammen med Culbertsons 4-5 grandkonvensjon enn med Blackwood, som han spøkefullt betegner som litt av et «leketøy».

Vel Juszt åpner altså med 1 ruter og får oppgitt at Nord melder 1 spar. Gulbrandsen hopper til 3 spar og Syd kommer inn med 4 spar. 4 grand sa Juszt. («Jeg ser jo mopen lyse lang vei etter makkers spesialmelding 3 spar,» er hans private kommentar, som Gudbrandsen naturligvis ikke hører). 5 spar fra Nord, pass hos Gudbrandsen og pass hos Syd. 6 kløver fra Juszt (6 kløver viser annenkontrollen — sannsynligvis kongen — det er altså slett ikke noen spørremelding. Altså vet

nå makker, hvis han har ♦ Konge, at jeg — utenom mulige sparrhonnører som jo ikke lenger blir å regne med p.g.a. renonshoppet, — har 3 ess + ♣ Konge.)

Og ganske riktig: med ♦ Konge i femte sammen med den sterke og lange kløverfargen hoppet Gudbrandsen direkte til 7 ruter.

Men nå kom Juszt inn på rent taktiske hensyn.

— «Er det lurt å melde storeslemmen»? Det gir bedre score å stoppe i lilleslem som man får lov til å spille og vinne enn å gå i storeslem som bør utløse en stamp i 7 spar hos motparten. De kan jo i verste fall ikke tape mer enn 1 hjerterstikk, 2 ruterstikk og 1 kløverstikk. Det gir maksimum 700 poeng, mens lillemp gir 940.

— Ja, det er de taktiske hensynene, som kommer inn hvis motparten er ute og stamper. Selv om de ikke forelå da meldeprøven ble presentert, skaper det bare nye interessante momenter, når leserne vurderer spillet under alle synsvinkler.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣

Sett og hørt i EM.

Selvsagt forekom det stygge melde- og spilletabber i Ramaet. Og da var publikum ikke nådig. Men aldri så galt at det ikke er godt for noe. Etter en av de verste «brølerne» hørte jeg følgende replikk i salen, som oversatt til norsk ville lyde omtrent slik:

— Det er da enda en trøst å se hvor dårlig de store gutta melder. De skjønner jo faktisk enda mindre av meldingene sine enn vi pleier å gjøre når vi spiller hjemme på hytta i ... vik.

— ♦ —

Propos nerver — De kan tro det eller la være, men det forekom at spillerne i Europamesterskapet presenterte seg ved sin makkers navn.

— ♦ —

PROBLEM KLUBBEN

Redak- tører

Alf Gudbrandsen

Helge Vinje.

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen gruna til å være misforneyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnør-beregning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en *feilanalyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlete spillkort. Løsningen sendes Alf Gudbrandsen, Olav Kyrresgt. 10 II, Oslo.

1. Syd har:

♠ D 7 2 ♥ E D Kn ♦ 9 7 5 ♣ E 7 5 2
Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1♦	pass
?			

Svar: Poeng:

2. Syd har:

♠ 10 5 3 2 ♥ K 7 3 ♦ Kn 7 ♣ E 8 7 4
Øst-Vest i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	pass	1 ♠	pass
?		3 ♥	pass

Svar: Poeng:

3. Syd har:

♠ E K ♥ D 10 6 4 ♦ K D Kn 7 2 ♣ E
Alle i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 gr	pass
?			

Svar: Poeng:

4. Syd har:

♠ E 7 3 ♥ E 4 2 ♦ E K 6 4 ♣ Kn 10 4
Øst-Vest i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
?		1 ♣	pass

Svar: Poeng:

5. Syd har:

♠ 7 6 5 3 2 ♥ 7 5 4 ♦ 8 5 2 ♣ 5 4
Alle i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
4 ♠	pass	2 ♠	pass
?		5 ♣	pass

Svar: Poeng:

6. Syd har:

♠ D 10 8 2 ♥ 7 3 ♦ E 9 6 2 ♣ K 5 3
Nord-Syd i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
?		1 ♥	dobl
			1 ♠

Svar: Poeng:

7.

♠ K 6 3
♥ E Kn 10 4
♦ E K 2
♣ K D 5

N	
V	Ø
	S

♠ E 8 7 2
♥ 8
♦ D 7 4 3
♣ E 8 4 2

Syd spiller 6 spar uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut ruter 5. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

8.

♠ K 9 7 5
♥ D 5
♦ K 8 4 2
♣ Kn 5 2

N	
V	Ø
	S

♠ E D
♥ E K 8
♦ E D
♣ E D 9 7 4 3

Syd spiller 6 kløver uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar 2. Syd kommer inn på hånden og trekker kløver Ess. Øst er renons og kaster en ruter. Hvordan kan Syd vinne?

Poeng:

9.

♠ 8 6
♥ E D 8
♦ E 5 4 2
♣ 9 8 5 2

N	
V	Ø
	S

♠ E K
♥ 7 5 3
♦ K D 10 9 7 6
♣ E K

Syd spiller 6 ruter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar Dame. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

10.

♠ 10 6 3 2
♥ K 6
♦ K 9 6
♣ 9 6 4 2

N	
V	Ø
	S

♠ E 9 8
♥ E 9 7
♦ E 7 4
♣ K D 5 3

Syd har åpnet med 1 grand og det blir pass rundt. Vest spiller ut ruter 3. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

LØSNINGER:

1. 2 grand: 10 poeng, 3 grand: 5 poeng.

2 grand er teknisk sett ikke krav når Syd har passet i åpning, men hvis Nord ikke kan gå videre, er det neppe utgang i kortene.

2. 4 spar: 10 poeng.

Nords 3 hjerter spør om kvaliteten av Syds enkle høyning til 2 spar, samtidig som Nord forteller at han er spesielt interessert i hvordan Syds tilpasning i hjerter er. Med solid styrke til sin enkle høyning til 2 spar og med hjerter Konge til Nords sekundærmelding er det ingen tvil om at Syd skal gå til utgang.

3. 2 hjerter: 10 poeng, 2 grand: 7 poeng.

2 hjerter er en meget sterk oppfordring til Nord om å melde videre, men er teknisk sett ikke krav. Med 2 hjerter viser altså Syd en meget sterk hånd og en ubalansert hånd med minst femkortfarge i ruter og firekortfarge i hjerter. Meldingen 2 grand forteller det samme når det gjelder styrken, men her faller fordelingsnyansen ut.

4. 3 grand: 10 poeng.

Denne melding angir eksakt fordelingen 4-3-3-3 og en honnørstyrke som ville ha berettiget til åpningsmeldingen 1 grand, altså 16-18 poeng.

5. 5 grand: 10 poeng.

Her er det bare spørsmål om å kjenne teorien. Syds dobbelthøyning til 4 spar betyr Damen fjerde eller fem små trumf, intet Ess, ingen Konge og ingen singleton. Nords spørremelding 5 kløver gjelder da logisk nok tredje rundes kontroll i fargen. Denne kontroll har Syd og det viser han ved det positive svar 5 grand.

6. Dobler: 10 poeng, 2 ruter: 3 poeng.

Doblingen har til hensikt å avsløre en eventuell bløffmelding fra Østs side. Når Nord dobler opplysende Vests åpningsmelding i hjerter, er det nærmest obligatorisk at han skal ha en meldbar sparfarge. På denne bakgrunn kan Østs sparmelding godt tenkes å være en taktisk melding som er avgitt på god tilpasning i hjerter.

7. Skal kontrakten kunne vinnes, må trumfen sitte fordelt 3-3. Syd kan i alt telle 10 toppstikk. Det ellevte kan han tenkes å få i kløver (ruterfargen er indikert å sitte 4-2 etter utspillet), men det tolvte? Spillet er et typisk reverse-dummy spill. Syd skal forsøke å vinne ved å få stjålet i alt 3 hjertere, og er da uavhengig av noe langfargestikk i kløver eller ruter. Altså: Utspillet stikkes enten på bordet eller hånden, så hjerter Ess og hjerter til trumf, inn på en ruterhonnør og ny hjerter til trumf, inn på kløverhonnør og den siste hjerter til trumf (hjerterne må sitte 4-4). Spar Ess, inn på bordet på den siste kløverhonnøren, spar Konge og nok en spar. Så er forhåpentlig trumfen ute, og Syd får til slutt et ruterstikk og et kløverstikk.

10 poeng for spilleføringen.

8. Når Vest har alle de uteværende trumfene, kan spillet bare vinnes ved trumfreduksjon basert på bestemte forutsetninger med hensyn til Vests fordeling. Syd har først passet på å stikke utspillet med spar Ess på hånden (et nødvendig trekk). Etter kløver Ess, fortsetter han med spar Dame som stikkes over med Kongen og spar til trumf. Inn på hjerter Dame og siste spar til trumf (Vest bør ha fire spar etter utspillet). Så Ess Konge i hjerter med avkast av en ruter. Deretter ruter Ess og Dame som stikkes over med bordets Konge. Og når nå den siste ruter spilles til trumf Dame på hånden, kan ikke Vest få mer enn ett trumfstikk.

10 poeng for spilleføringen.

9. Syd skal spille slik: Etter Konge Dame i trumf, spiller han Ess Konge i kløver, spar Ess og trumf til Esset på bordet. Hvis nå to høye kløvere er falt, godspilles et kløverstikk ved at nieren får løpe. Hvis bare en kløverhonnør er falt, og den er falt hos Øst, spilles også kløver fra bordet. Kommer en honnør på fra Øst, kaster Syd en hjerter. Om nemlig Vest har en høyere kløver kan han ikke stikke over uten at återten hos Nord blir god. Altså er Øst inne, og må gi favor. Hvis denne posisjon ikke kan nås, trumfer Syd kløverspillet og spiller hjerter mot bordet, og følger Vest lavt, brukes återten hos Nord. Sjansen er at Øst som kommer inn ikke har flere kløver igjen, slik at han må gi Syd favor og det tolvte stikk. Hvis Vest på hjerterspillet bruker et kort som er høyere enn återten, oppstår det en gjettevare. En mulig løsning er da å stikke opp med Esset, trumfe bordets siste kløver og spille hjerter mot Damen igjen. Det vil føre frem selv om Øst skulle ha Kongen, hvis den opprinnelig satt dobbel.

10 poeng for spilleføringen.

10. Syd må ikke finne på å lasjere første ruterspill. Her gjelder det bare å sikre seg stikkene så fort som mulig. Altså tar Syd utspillet med Kongen på bordet og spiller kløver til

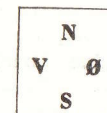
Damen. Blir den stukket av Vest, kommer Syd antakelig inn igjen på ruter Ess og spiller to ganger kløver. Om Vest skulle komme inn, kan han ta sine ruterstikk, men det blir ikke nok til bet. Hvis kløver Dame får beholde stikket, spilles bordet inn på hjerter Konge og ny kløver spilles mot hånden. Også da må Syd få to kløverstikk og dermed kontrakten.

10 poeng for spilleføringen.

PREMIEKONKURRANSEN

Feilanalysen i Problemklubben i nr. 7/59 var oppgave 10.

♠ D 10 8 7 5 4 2
♥ 10 8 4
♦ K 6 2
♣ —

♠ EK Kn 3
♥ EK Kn 9
♦ 7 5 3
♣ D 6

Syd spiller 4 spar etter følgende meldingsforløp:

Øst	Syd	Vest	Nord
1♣	1♠	2♣	4♠

Vest spiller ut kløver Knekt.

Vårt svar lød:

Syd skal ikke ta finessen i hjerter. Han risikerer da at Vest kommer inn på Damen, og med ruter Ess hos Øst, vil gjennomspill av ruter Konge bete kontrakten. Syd skal derfor toppe hjerterne for å få med seg den sjansen at hjerter Dame sitter annen hos Vest. Det gjør nemlig ikke noe om det etterpå viser seg at det er Øst som har hjerter Dame. Bordets ruter Konge vil da være beskyttet, og på Syds fjerde hjerter, forsvinner en rutertaper.

Riktig løsning er: Spillet avgjøres allerede i første stikk. Bordet skal ikke trumfe utspillet, men kaste en hjerter. Øst kommer inn, og spiller antakelig hjerter tilbake. Denne tas høyt, kløver Dame trumfes, trumfen

tas ut, hjerter Ess og hjerter Knekt. Blir den stukket av Vest, bruker bordet trumf. Syd spiller seg hjem på trumf, og på hjerter 9 forsvinner en rutertaper. Hvis ikke hjerter Knekt blir dekket, går den til Øst, idet bordet kaster en ruter. Nå er ruter Konge gardert, og kommer det hjerter igjen, forsvinner nok en rutertaper på bordet.

Premien ble vunnet av:

Sverre Kvammen, Helmer Hanssens gt. 6, Stavanger.

♠♥♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦

REVOLUSJ. forts. fra s. 316

Essene som er nødvendig for å melde 4 grand.

2) I dette tilfelle har De avgitt de samme meldingene som i første eksempel. Men det er en avgjørende forskjell på makkers meldinger. Han har ikke vist noen interesse for Deres sparfarge, men tvert imot vist at det vesentlige av hans styrke ligger i ruter og kløver. Hans reversmeldinger viser betydelig styrke og derfor De bør gi ham en liten oppmuntning ved å melde 4 hjerter. Dette Cuebid som lover ham første kontroll i hjerter, gjør det mulig for makker å avgjøre om kortene passer for slem.

Han kan nå melde 4 grand, og gjør han det, kan De trygt svare 5 grand som viser 2 Ess, men ikke spar Ess. Med spar Ess ville De nemlig svart 5 spar. Vanskelig? — Kan-skje, men effektivt!

3) Makker må ha 2 Ess, så slem-sjansene bør være gode. Men De har støttet Deres makker på bare 3-kortfarge, til tross for at det var makkers sekundært meldte farge. Derfor bør De ikke melde 5 grand for å vise de 2 andre Essene, men enten hoppe til 6 hjerter for å advare makker mot 7 — eller vise sleminteresse med 5 kløver. Makker har jo garantert annen kontroll i kløver, så opplysningen om kløver Ess vil være meget verdifull for ham. Stanser makker i 5 ruter melder De 6 ruter, som tydelig viser at De også må ha ♦ E. Hvorvidt nå makker